

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 38Cbi/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114238744
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná Mlinárčsik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5114238744.5

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Novotnou Mlinárčsikovou, v spore žalobcu: JT., správkyňa úpadcu STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024, zastúpená JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou so sídlom Radlinského 47, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: H. X. Ž., O. P. K. B. XXX, XXX XX, zastúpený Mgr. Róbertom Schronkom, advokátom so sídlom Štúrova 37, 949 01 Nitra, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

Zamieta návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. XXCbi/XX/XXXX.

Žalobu zamieta.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Písomnou žalobou doručenou súdu 03.12.2014 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že právne úkony, a to Dodatok k pracovnej zmluve uzatvorený dňa 10.02.2011 medzi úpadcom STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024 (ďalej aj len úpadca) a žalovaným a Dohoda o rozviazaní pracovného pomeru uzatvorená dňa 28.10.2011 medzi úpadcom a žalovaným v časti priznávajúcej žalovanému nárok na odstupné nad rámec § 76 Zákonníka práce vo výške 32.500 € sú voči veriteľom úpadcu v konkurze vedenom na majetok úpadcu na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/35/2013 právne neúčinné. Zároveň žalobca uplatnil nárok na vyplatenie do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu plnenia vo výške 32.500 €.

2. V podanej žalobe poukázal žalobca na uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. XK/XX/XXXX zverejnené v Obchodnom vestníku č. X/XXXX dňa 13.01.2014, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a do funkcie správcu bol ustanovený žalobca. Žalobca ďalej uviedol, že úpadca uzavrel so žalovaným dňa 10.02.2011 dodatok k pracovnej zmluve a dňa 28.10.2011 dohodu o rozviazaní pracovného pomeru, ktoré právne úkony a plnenie na ich základe poskytnuté sú odporovateľným právnym úkonom. Poukázal na pracovno-právny vzťah medzi úpadcom a žalovaným na základe pracovnej zmluvy z 01.02.2002, na základe ktorej žalovaný vykonával pre úpadcu dojednaný druh práce. Zmluvný základný plat žalovaného v roku 2011 bol 1.991,64 €. Dňa 10.02.2011 uzatvorili úpadca a žalovaný dodatok k pracovnej zmluve, ktorého jediným účelom bola dohoda zmluvných strán o nároku na odstupné nad rámec zákonného nároku upraveného v § 76 Zákonníka práce vo výške odstupného určeného pevnou sumou 32.500 €. Dňa 03.10.2011 doručil žalovaný úpadcovi výpoveď z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Dňa 28.10.2011 uzatvoril úpadca so žalovaným dohodu o rozviazaní pracovného pomeru ku dňu 31.10.2011, v ktorej zmluvné strany s odkazom na dodatok k pracovnej zmluve konštatovali, že žalovanému vzniká nárok na odstupné vo výške 32.500 € s tým, že na peňažné nároky žalovaného súvisiace s ukončením pracovného pomeru

bude vyplatená záloha vo výške 33.100 €, ktorá suma bola žalovanému vyplatená 29.10.2011 prevodom na účet. Podľa názoru žalobcu, dodatok k pracovnej zmluve bol účelový, s cieľom získať od úpadcu ako zamestnávateľa neprimerane vysoké plnenie. Vzhľadom na situáciu, v ktorej sa úpadca nachádzal - znižovanie stavov, ekonomické problémy a vzhľadom na spriaznenosť konajúcich subjektov je zrejmé, že ide o úkon uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľov úpadcu. Žalobca poukázal na spriaznenosť úpadcu a žalovaného podľa § 9 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR), nakoľko žalovaný v dobe uskutočnenia odporovaného právneho úkonu bol konateľom úpadcu a zároveň spoločníkom úpadcu s kvalifikovanou účasťou, kedy vlastnil priamy podiel na základnom imaní presahujúci 5 % základného imania úpadcu. Výpoveď z pracovného pomeru žalovaný podpísal z pozície štatutárneho orgánu zamestnávateľa ako aj v postavení zamestnanca. Uvedené rovnako platí o dohode o rozviazaní pracovného pomeru. Žalobca poukázal na krátku dobu medzi uzatvorením dodatku k pracovnej zmluve vo februári 2011 a skončením pracovného pomeru o pol roka neskôr. K skončeniu pracovného pomeru došlo na základe rozhodnutia žalovaného ako subjektu konajúceho v mene úpadcu. O nadbytočnosti žalovaného rozhodol samotný žalovaný tak, že si doručil výpoveď dňa 03.10.2011, v ktorej uviedol ako dôvod nadbytočnosť žalovaného podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. V dodatku k pracovnej zmluve je odstupné nad rámec zákonného odstupného viazané práve na skončenie pracovného pomeru z uvedeného zákonného dôvodu. Možno preto pochybovať o dôvodnosti výpovede, resp. jej skutočnom dôvode, pričom sa javí, že výpovedný dôvod bol vykonštruovaný so zámerom získať odstupné nad rámec zákona. Dohodnutá výška odstupného 32.500 € je pritom neprimeraná a nemožno ju odôvodniť ani dĺžkou trvania pracovného pomeru. Pracovný pomer žalovaného u úpadcu trval 9 rokov a 9 mesiacov, na základe čoho vznikol žalovanému nárok na odstupné vo výške 3 mesačných platieb. Nad rámec zákonného odstupného, zmluvné strany dohodli paušálne odstupné 32.500 €, ktorá suma predstavuje takmer 24-násobok priemernej čistej mzdy žalovaného (v roku 2011 cca. 1.360 € mesačne). Takto dojednaná výška odstupného prekračuje rámec primeranosti plnenia a je neadekvátne. V porovnaní napr. s výškou odstupného určovaného nad rámec zákona v kolektívnych zmluvách, kde je štandardom dojednanie odstupného vo výške jedného alebo dvoch ďalších priemerných platieb zamestnanca. Za neprimerané možno odstupné považovať aj z pohľadu vlastníckych štruktúr úpadcu, kedy žalovaný bol zamestnancom úpadcu a zároveň jeho spoločníkom podieľajúcim sa na zisku. Predmetný právny úkon a plnenie na jeho základe poskytnuté tak považuje žalobca za právny úkon bez primeraného protiplnenia v zmysle § 58 Zákonníka práce, kedy úpadca poskytol žalovanému plnenie, za ktoré nedostal ekvivalentné protiplnenie a zároveň o úkon ukraľujúci veriteľov v zmysle § 60 ZKR.

3. K naplneniu všeobecných predpokladov odporovania právneho úkonu podľa § 57 ZKR žalobca poukázal na zachovanie lehoty na uplatnenie odporovacieho práva podľa § 57 ods. 2 ZKR. K ukráteniu veriteľa podľa § 57 ods. 4 ZKR uviedol, že v čase splatnosti odporovaného plnenia v októbri 2011 mal úpadca viacerých veriteľov, ktoré boli prihlásené v konkurze, zistené a vzhľadom na hodnotu majetku spísaného v konkurznej podstate nie je predpoklad, že budú uspokojené. Konkrétne poukázal na pohľadávku veriteľa H.. B. vo výške zistenej sumy 263.896,30 € splatnú 10.03.2010. Celková výška prihlásených a zistených pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu k 27.11.2014 bola 852.873,67 €, hodnota spísaného majetku v oddelenej podstate 116.000 € a hodnota nesporného majetku spísaného vo všeobecnej podstate 83.002 €. Z predložených dokladov je zrejmé, že prihlásené a zistené pohľadávky konkurzných veriteľov nebudú vzhľadom na hodnotu spísaného nesporného majetku konkurznej podstaty uspokojené v celom rozsahu. Spísaný majetok nebude postačovať na uspokojenie pohľadávok prihlásených veriteľov. Majetok úpadcu sa odporovaným právnym úkonom zmenšil o 32.500 € a majetok, ktorý úpadcovi zostal, nepostačuje na uspokojenie pohľadávok prihlásených veriteľov. V prípade, pokiaľ by tento úkon dlžník neuskutočnil, jeho aktíva by boli vyššie o sumu 32.500 € a tieto by mohli byť použité na uspokojenie pohľadávok veriteľov.

4. K naplneniu predpokladov odporovateľnosti právnym úkonom bez primeraného protiplnenia podľa § 58 ZKR žalobca poukázal na skoršiu argumentáciu v žalobe. Ďalej poukázal na § 58 ods. 2 ZKR a uviedol, že vzhľadom na spriaznenosť osôb úpadcu a žalovaného sa úpadok dlžníka v čase uskutočnenia úkonu predpokladá. Odporované právne úkony boli uzatvorené v lehote predpokladanej § 58 ods. 3 ZKR.

5. K splneniu osobitných predpokladov odporovateľnosti ukraľujúcim právnym úkonom podľa § 60 ZKR, žalobca poukázal na argumentáciu k žalobe k všeobecným predpokladom odporovateľnosti právnych úkonov. Úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa pritom vzhľadom na spriaznenosť konajúcich subjektov predpokladá. Nakoľko ide o konanie prostredníctvom

osoby, ktorá bola spoločníkom a konateľom dlžníka, je zrejmé, že žalovaný nemôže vyvrátiť domnienku prezumovanú v § 60 ods. 2 ZKR. Zachovaná bola lehota v zmysle § 60 ods. 3 ZKR. Nakoľko právnym základom plnenia v sume 32.500 €, ktoré bolo poskytnuté žalovanému 29.10.2011, bol nielen dodatok k pracovnej zmluve, ale aj dohoda o rozviazaní pracovného pomeru z 28.10.2011, nakoľko nárok vznikol už skončením pracovno-právneho vzťahu, žalobca považuje za potrebné vysloviť neúčinnosť obidvoch právnych úkonov.

6. V prílohe žaloby žalobca predložil listinné dôkazné prostriedky, a to výňatok z Obchodného vestníka č. X/XXXX z 13.01.2014 č.l. 9 spisu, výpis z obchodného registra úpadcu č.l. 10 spisu, pracovnú zmluvu uzatvorenú medzi úpadcom ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom dňa 01.02.2002 č.l. 13 spisu, dodatok k pracovnej zmluve z 10.02.2011 č.l. 14 spisu, mzdový list žalovaného za rok 2011 č.l. 15 spisu, výpoveď z pracovného pomeru v zmysle rozhodnutia zamestnávateľa o znížení stavu zamestnancov z dôvodu zabezpečenia efektívnosti práce podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce zo dňa 02.09.2011 datovanú 03.10.2011 č.l. 16 spisu, dohodu o rozviazaní pracovného pomeru podľa Zákona č. 311/2011 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov z 28.10.2011 č.l. 17 spisu, doklad o úhrade sumy 33.100 € 29.10.2011 č.l. 18 spisu.

7. Ďalej žalobca v prílohe žaloby predložil aktualizovaný zoznam pohľadávok ku dňu 27.11.2014 v konkurznom konaní XK/XX/XXXX úpadcu STAX, s.r.o. č.l. 19 a nasledujúce spisu, z ktorého vyplýva suma prihlásených pohľadávok 1.883.972,11 € a suma zistených pohľadávok 852.873,67 €, výňatok z Obchodného vestníka č. XXX/XXXX deň vydania 05.09.2014 č.l. 22 spisu o preradení súpisovej zložky majetku zo všeobecnej podstaty do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa VITSTAV, s.r.o. v súpisovej hodnote 116.000 € a výňatok z konečného zoznamu pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu č. pohľadávky 14/4, veriteľ H. z ktorého vyplýva výška zistenej pohľadávky veriteľa 263.896,30 € s právnym dôvodom pohľadávky podiel na nerozdelenom zisku priznaný valným zhromaždením úpadcu zo dňa 09.03.2010 ako nevyplatený podiel na hospodárskom výsledku do 31.12.2008.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo 07.11.2016 uviedol, že napadnutým právnym úkonom nie je objektívne možné úspešne odporovať, nakoľko v čase ich vykonania neboli splnené podmienky odporovateľnosti úkonu vyplývajúce z hmotného práva. Zhrnul, že namietané právne úkony neukracujú uspokojenie žiadnej z pohľadávok prihlásených do konkurzu (§ 57 ods. 4 ZKR), plnenie, ktoré žalovaný získal na ich základe bolo primerané jeho činnosti vykonávanej pre úpadcu a zodpovedalo prospechu, ktorý úpadca dosiahol vďaka dlhoročnej činnosti žalovaného (§ 58 ods. 1 ZKR), namietaný právny úkon nebol urobený počas úpadku dlžníka a nevedol k úpadku dlžníka (§ 58 ods. 2 ZKR), dlžník namietaný právny úkon neuskutočnil s úmyslom ukrátiť svojich veriteľov a žalovanému nebol a vzhľadom na okolnosti ani nemohol byť známy úmysel dlžníka namietaným úkonom ukrátiť veriteľov spoločnosti (§ 60 ods. 1 ZKR). Konkrétne žalovaný poukázal na to, že v čase uskutočnenia odporovaných úkonov v roku 2011 existovali dve pohľadávky dvoch spriaznených osôb, a to žalovaného č. 15/1 v zistenej výške 263.896,30 € a H. v zistenej výške 263.896,30 €. Ostatné prihlásené a zistené pohľadávky vznikli v roku 2012, resp. neskôr, v čase účinnosti namietaných úkonov neexistovali a preto nemohli byť namietanými úkonmi ukrátené a pri posudzovaní odporovateľnosti na ne nemožno prihliadať. Veriteľ H. je spriaznenou osobou úpadcu, menšinovým spoločníkom s podielom 23 % na základnom imaní a v čase vykonania úkonu bol konateľom úpadcu a v tomto postavení podpísal dodatok k pracovnej zmluve so žalovaným, čo by znamenalo, že namietaným úkonom by dobrovoľne ukrátil seba samého. V čase vyplatenia odstupného neexistovala žiadna ďalšia pohľadávka, okrem pohľadávky samotného žalovaného na vyplatenie podielu na zisku spoločnosti vo výške 263.896,30 €. Majetok spoločnosti v rozhodujúcom čase v roku 2011 postačoval na úhradu uvedených pohľadávok. Podľa účtovných závierok úpadcu, spoločnosť úpadcu mala k 31.12.2010 čistý majetok v hodnote 1.897.945 € a záväzky v hodnote 740.762 € a k 31.12.2011 čistý majetok v hodnote 1.991.897 € a záväzky v hodnote 664.200 €. Majetok spoločnosti tak v priebehu kalendárneho roka 2011 viac ako dvojnásobne prevyšoval hodnotu pohľadávok prihlásených a zistených v konkurze a výška majetku úpadcu v čase uskutočnenia namietaných úkonov bola objektívne postačujúca na uspokojenie všetkých prihlásených a zistených pohľadávok existujúcich v roku 2011. Vyplatenie odstupného vo výške 32.500 € tak vzhľadom na majetkové pomery úpadcu v roku 2011 nijak neovplyvnilo schopnosť úpadcu splácať svoje záväzky. Samotnú skutočnosť, že vyplatené odstupné prevyšovalo zákonné odstupné, nemožno bez ďalšieho stotožniť s ukrátením uspokojenia prihlásených pohľadávok. Zostávajúce pohľadávky vznikli až v roku 2012, resp. neskôr, čo znamená, že v čase uskutočnenia namietaných úkonov neexistovali a objektívne nemohli byť ukrátené. Žalovaný ďalej poukázal na charakter a hodnotu nehnuteľného majetku, ktorý

vlastnil úpadca v čase uskutočnenia namietaných úkonov a taktiež na stav a hodnotu hnuiteľného majetku a pohľadávok úpadcu. Konkrétne poukázal na stav skladových zásob ku dňu 10.02.2011, kedy bol uzavretý dodatok k pracovnej zmluve a ku dňu 29.10.2011, kedy došlo k vyplateniu odstupného a zároveň na stav vydaných faktúr, t.j. pohľadávok úpadcu voči tretím osobám k uvedeným dátumom. V čase vyplatenia odstupného úpadca disponoval skladovými zásobami v súhrnnej hodnote 402.451,34 €. Za obdobie od 01.01.2011 do vyplatenia odstupného 29.10.2011 disponoval pohľadávkami v celkovej výške 2.659.771,26 €, z ktorých ku dňu vyplatenia odstupného, takmer 2.000.000 € bolo dlžníkmi úpadcu reálne uhradených. Zostávajúce pohľadávky ako súčasť majetku predstavovali hodnotu 659.893,76 €. Z účtovníctva úpadcu jednoznačne vyplýva, že v čase uskutočnenia namietaných úkonov nebol v úpadku. Žalovaný predložil účtovné závierky úpadcu za roky 2010 a 2011, z ktorých vyplýva, že ku dňu ich zostavenia, 31.12.2010 a 31.12.2011 úpadca nebol v úpadku. Namietané úkony preto nemohli viesť k úpadku, pokiaľ spoločnosť v rozhodujúcom období, najmä ku koncu účtovného obdobia v úpadku nebola. Týmto žalovaný vyvracal predpoklad odporovania právneho úkonu bez primeraného protiplnenia v zmysle § 58 ods. 2 ZKR. Zároveň žalovaný poukázal na to, že na záväzky úpadcu voči žalovanému a H., ktoré predstavujú pohľadávky spriaznených osôb, nemožno v zmysle § 3 ods. 3 ZKR prihladať ani pri zisťovaní predĺženia ako jednej z foriem úpadku. K vzniku úpadku, v dôsledku ktorého došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok úpadcu, viedli odlišné právne skutočnosti než vyplatenie odstupného vo výške 32.500 € dňa 29.10.2011. Žalovaný má za to, že medzi uzavretím dodatku k pracovnej zmluve, vyplatením odstupného a neskorším vznikom úpadku na konci roka 2013, v dôsledku ktorého bol vyhlásený konkurz, nie je vzťahom na predložené doklady a časový odstup príčinná súvislosť. Podporne poukázal žalovaný aj na čerpanie kontokorentného úveru žalovaným v roku 2012, k čomu by nedošlo, pokiaľ by financujúca banka zistila v danom období úpadok úpadcu. V bode V. písomného vyjadrenia sa žalovaný podrobne vyjadril k primeranosti odstupného, ktoré mu bolo vyplatené pri skončení pracovného pomeru vo väzbe na činnosť, ktorú počas viac ako deviatich rokov v pozícii zamestnanca a konateľa úpadcu vykonával pre úpadcu. V bode VI. písomného vyjadrenia sa žalovaný podrobne vyjadril k neexistencii úmyslu dlžníka ukrať si svojich veriteľov. V bode VII. poukázal na to, že ešte vo februári 2012 úpadca disponoval peňažnými prostriedkami vo výške 300.000 €, ktoré na základe zmluvy o pôžičke uzavretej niekoľko mesiacov po vyplatení odstupného konateľ úpadcu H. poskytol dlžníkovi Art-Eko s.r.o. Väčšinu poskytnutej pôžičky v sume 290.000 € žalobca vymáha cestou súdu z titulu spôsobenej škody od konateľa úpadcu H. Nehnuiteľný majetok, vlastníkom ktorého bol úpadca, bol v rokoch 2012 a 2013 prevedený na blízke osoby spoločníka a konateľa úpadcu, H.. Všeobecná hodnota prevádzaných nehnuteľností bez DPH, v zmysle znaleckého posudku IK., bola stanovená na 670.000 €, čo je viac než bola hodnota prihlásených a zistených pohľadávok H. a H.a, vrátane príslušenstva v čase vyplatenia odstupného 29.10.2011. Žalobca predmetné nehnuteľnosti ocenil na sumu 700.000 € a zapísal ich do súpisu majetku. V bode VIII. písomného vyjadrenia sa žalovaný vyjadril k okolnostiam vzniku úpadku dlžníka a k vyhláseniu konkurzu na jeho majetok a poukázal na úkony uskutočnené v priebehu rokov 2012 a 2013 väčšinovým spoločníkom a konateľom úpadcu IK., ktoré viedli k výraznému zmenšeniu majetku úpadcu a zrejme boli príčinou jeho úpadku. V uvedenom období žalovaný už nebol konateľom úpadcu. V súvislosti s konaním H. žalovaný poukázal na uznesenie o vznesení obvinenia z 21.04.2016 H. pre obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, čiastočne v štádiu pokusu a pre pokračovací, obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku. Žalovaný poukázal na znalecký posudok č. XX/XXXX z 02.02.2016 vypracovaný znalcom ustanoveným v trestnom konaní H. z odboru Ekonomika a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, kontroling, z ktorého vyplýva, že úpadca v roku 2011 disponoval dostatočným majetkom, ktorý bolo možné speňažiť za účelom získania peňažných prostriedkov na uspokojenie pohľadávok spoločníkov na podiel na zisku. Z uvedeného vyplýva, že úpadca disponoval vlastným majetkom nepeňažného charakteru v dostatočnej výške potrebnej na uspokojenie prihlásených a zistených pohľadávok. V rámci celkovej likvidity úpadcu ku dňu 31.12.2011 vykazoval hodnotu 2,35, čo znamená, že hodnota jeho majetku 2,35x prevyšovala hodnotu posudzovaných pohľadávok. S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. V prílohe písomného vyjadrenia žalovaný predložil súvahu úpadcu k 31.12.2010 č.l. 126 spisu, výkaz ziskov a strát úpadcu k 31.12.2010 č.l. 128 spisu, súvahu úpadcu k 31.12.2011 č.l. 129 spisu, výkaz ziskov a strát úpadcu k 31.12.2011 č.l. 131 spisu, výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie V. s dátumom vyhotovenia 12.11.2012 č.l. 132 spisu, výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie V. s dátumom vyhotovenia 12.11.2012 č.l. 133 spisu, inventúrne zoznamy skladových zásob úpadcu č.l. 134 a nasledujúce spisu, zoznamy vydaných faktúr úpadcu č.l. 154 a nasledujúce spisu, zoznam žiadostí o informácie č.l. 167 spisu, kúpne zmluvy uzatvorené medzi predávajúcim STAX, s.r.o.,

kupujúcim PS farm s.r.o. a oprávneným z exekúcie TRILL s.r.o. č.l. 168 a nasledujúce spisu, výňatok z Obchodného vestníka č. XX/XXXX z 10.04.2014, v ktorom bolo zverejnené doplnenie súpisu všeobecnej podstaty o novú súpisovú zložku majetku č.l. 178 spisu, rozsudok Okresného súdu Žilina vo veci vedenej pod sp. zn. 5Cbi/30/2014 č.l. 180 a nasledujúce spisu, rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 20Cb/11/2013 č.l. 183 spisu, žalobu o náhradu škody podanú žalobkyňou voči žalovanému H. č.l. 187 spisu, zmluvu o pôžičke uzatvorenú 15.02.2012 medzi úpadcom ako veriteľom a spoločnosťou Art-Eko s.r.o. ako dlžníkom č.l. 189 spisu, znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný Ing. Q. č.l. 196 spisu.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení z 15.12.2016 sa vyjadril k neprimeranosti odstupného a argumentácii žalovaného k tejto otázke. Vyjadril názor, že argumentácia žalovaného neobstojí, nakoľko nemožno zamieňať odstupné ako inštitút pracovného práva s odmeňovaním za výkon funkcie konateľa. Zotrval na neprimeranosti vyplateného odstupného a poukázal na podnikovú kolektívnu zmluvu spoločnosti Slovak Telecom, a.s. na rok 2014, kde sa odstupné pohybuje vo výške 2 - 8-násobku priemerného zárobku, je závislé od počtu odpracovaných rokov a najvyššie odstupné vo výške 8-násobku je poskytované zamestnancom pri odpracovaní 20 a viac rokov. Ekonomická situácia úpadcu v roku 2011 nebola tak priaznivá ako prezentuje žalovaný. Pokiaľ žalovaný poukazuje na peňažné prostriedky vo výške 300.000 €, ktorými mal úpadca disponovať vo februári 2012, tak nešlo o vlastné prostriedky úpadcu, ale tieto si mal požičať od viacerých veriteľov a aj týmto úkonom sa dostať do nepriaznivej ekonomickej situácie. V čase uzatvorenia dodatku k pracovnej zmluve a dohody o rozviazaní pracovného pomeru mal úpadca aj ďalšieho veriteľa, spoločnosť Tatra banka, a.s., u ktorej mal dlhodobý úver. V dôsledku jeho nesplácania Tatra banka, a.s. pristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v auguste 2012, čomu predchádzalo dlhodobé porušovanie platobnej disciplíny. Tatra banka, a.s. svoju pohľadávku postúpila na spoločnosť VITSTAV, s.r.o., ktorá si ju uplatnila v konkurze prihláškou. Žalobca poukázal na konanie o určenie jej pravosti vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 38Cbi/10/2014. Predmetná pohľadávka voči úpadcovi vznikala priebežne, vzhľadom na charakter čerpaného úveru od roku 2005 a existovala aj v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov v roku 2011. V prípade neúspechu správcu v konaní 38Cbi/10/2014 tak bude ukráteným veriteľom aj spoločnosť VITSTAV, s.r.o., vzhľadom na čo je podľa názoru žalobcu splnený aj základný predpoklad úspešnej odporovateľnosti v zmysle § 57 ZKR.

11. V prílohe písomného vyjadrenia žalobca predložil časť podnikovej kolektívnej zmluvy ST, a.s. na rok 2014 č.l. 212 spisu, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a výzvu na zaplatenie adresovanú 21.08.2012 spoločnosťou Tatra banka, a.s. úpadcovi č.l. 213 spisu a prihlášku pohľadávky por. č. 1 veriteľa VITSTAV, s.r.o. č.l. 214 spisu.

12. Žalovaný v druhom vyjadrení vo veci samej z 02.01.2017 zotrval na argumentácii ohľadne nepreukázania ukrátenia pohľadávky, ktorá mala existovať v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaného právneho úkonu a ktorá bola v konkurze prihlásená a zistená, a to aj v prípade prihladenia na pohľadávku spoločnosti VITSTAV, s.r.o., ktorej existenciu a výšku sám žalobca poprel, nakoľko výška tejto pohľadávky v zmysle prihlášky pohľadávky je niekoľkonásobne nižšia než bol majetok úpadcu v čase vyplatenia odstupného žalovanému. Predmetná výška je zároveň relevantná len ku dňu podania prihlášky 20.02.2014, nie však ku dňu účinnosti odporovaných právnych úkonov. Zároveň žalovaný poukázal na oneskorené podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky spoločnosťou VITSTAV, s.r.o., v dôsledku čoho jej zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania. Zároveň, pokiaľ by aj pohľadávka veriteľa VITSTAV, s.r.o. v čase vyplatenia odstupného existovala vo výške uvedenej v prihláške, čo však žalovaný poprel, vyplatenie odstupného by nemohlo ukrátiť jej uspokojenie, nakoľko úpadca v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov, t.j. v čase vyplatenia odstupného 29.10.2011 disponoval majetkom v hodnote takmer 2.000.000 € v zmysle skutkových tvrdení a dôkazov žalovaného uvedených v prvom vyjadrení vo veci samej. Poukázal na odporovaciu žalobu, ktorú podal žalobca voči žalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cbi/2/2015, v ktorej súd konštatoval, že k ukráteniu veriteľov úpadcu právnymi úkonmi z roku 2011 nemohlo dôjsť, nakoľko majetok úpadcu viac ako dvojnásobne, konkrétne 2,35-násobne prevyšoval vtedajšie záväzky úpadcu, vrátane tých, ktoré neboli do konkurzu prihlásené, resp. ešte pred vyhlásením konkurzu boli uspokojené. Žalovaný poukázal na účtovnú závierku úpadcu k 31.12.2011, podľa ktorej čistý majetok úpadcu ku koncu účtovného obdobia mal hodnotu 1.991.897 €. Súčet všetkých pohľadávok prihlásených do konkurzu predstavuje 1.883.972,11 €, vrátane pohľadávok popretých, zaniknutých, resp. pohľadávok, ktoré vznikli v roku 2012 alebo neskôr a pre účely ukrátenia veriteľov na ne v tomto konaní nemožno prihliadať. Zotrval na tom, že neskorší úpadok úpadcu a vyhlásenie konkurzu na jeho majetok nesúvisel s vyplatením odstupného žalovanému, ale inými neskoršími právnymi skutočnosťami z rokov 2012 a 2013, tak ako to

uviedol žalovaný v prvom písomnom vyjadrení vo veci samej. Hoci vyplatením odstupného sa zmenšil majetok úpadcu o vyplatenú sumu, nešlo o také zmenšenie majetku, ktoré by malo za následok, že zostávajúci majetok by už nepostačoval na uspokojenie jestvujúcich a nesporných pohľadávok. Pokiaľ žalobca poukazuje na kolektívnu zmluvu spoločnosti Slovak Telekom, a.s., tak z ekonomického hľadiska nemožno porovnávať postavenie niekoľko stoviek až tisíc radových zamestnancov telekomunikačného operátora s postavením a prácou žalovaného pre úpadcu. S poukazom na uvedené zotrval na nedôvodnosti žaloby.

13. V prílohe druhého písomného vyjadrenia vo veci žalovaný predložil oznámenie správcu úpadcu o popretí pohľadávky spoločnosti VITSTAV, s.r.o. z 02.04.2014 č.l. 249 spisu, spolu s dokladom o doručení spoločnosti VITSTAV, s.r.o. a výňatkom z knihy poštového doručovateľa zo 07.04.2014 č.l. 250 spisu a rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cbi/2/2015-249 z 28.10.2016.

14. Na pojednávaní konanom dňa 23.05.2017 právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na podanej žalobe. K otázke ukrátenia veriteľov v zmysle § 57 ZKR okrem pohľadávok Ing. S. a spoločnosti VITSTAV, s.r.o. poukázala na existenciu pohľadávok ďalších veriteľov prihlásených v konkurze existujúcich v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov, o ktorých prebiehajú konania o určenie ich pravosti. Konkrétne poukázala na pohľadávku Ing. Kalinu vo výške presahujúcej 100.000 €, ktorá je predmetom incidenčného konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cbi/14/2016, pohľadávku veriteľa B. na sumu presahujúcu 76.000 €, ktorá je predmetom konania o určenie pohľadávky vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 26Cbi/60/2014. K argumentácii žalovaného ohľadne ekonomickej situácie úpadcu v čase odporovaných právnych úkonov namietla, že žalovaným prezentovaný stav zásob, pohľadávok a ich hodnota vyčíslená vo vyjadrení žalovaného nemôže byť zohľadňovaná, nakoľko pohľadávky sú nevyhľaditeľné a zásoby nepredajné v hodnote uvádzanej žalovaným. V predložených dokladoch nie je zohľadnený záväzok úpadcu voči spoločnosti TRILL s.r.o. presahujúci sumu 790.000 €, ktorý vznikol v roku 2006 a neskôr bol uznaný v notárskej zápisnici a v jeho dôsledku bolo voči úpadcovi vedené exekučné konanie. Uviedla, že na splnenie dôkaznej povinnosti žalobca predloží súdu odborné vyjadrenie k ekonomickej situácii úpadcu v čase odporovaného právneho úkonu.

15. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu predložila výňatok z konečného zoznamu pohľadávok č. pohľadávky 10/1 veriteľa Y. z obsahu ktorého vyplýva právny dôvod pohľadávky Zmluva o pôžičke uzatvorená 07.02.2012 (č.l. 269 spisu), prvú a poslednú stranu rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/60/2014-127 z 21.06.2016 o určení popretej pohľadávky Y. titulom Zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 07.02.2012 č.l. 274 spisu, súhrnnú prihlášku nezabezpečených pohľadávok por. č. 1 veriteľa H. č.l. 275 a nasledujúce spisu, z obsahu ktorej vyplýva právny dôvod pohľadávok Zmluva o pôžičke zo 07.02.2012, Zmluva o pôžičke z 10.12.2012 a Zmluva o pôžičke z 23.04.2013, prvú a poslednú stranu rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cbi/14/2014-172 z 21.06.2016 o určení popretých pohľadávok H. č.l. 279 spisu, odpis notárskej zápisnice K., K. spísanej 19.12.2011 č.l. 281 a nasledujúce spisu, Zmluvu o postúpení nároku a práva uzatvorenú medzi postupcom H., spoločnosťou STAX, s.r.o. a postupníkom TRILL s.r.o. dňa 04.09.2006 č.l. 283 spisu. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní 23.05.2017 zotrval na písomných vyjadreniach žalovaného vo veci a na nedôvodnosti žaloby v celom rozsahu. Opakovane uviedol, že uzatvorením dodatku k pracovnej zmluve vo februári 2011 a výplatom odstupného v októbri 2011 nedošlo k takému zmenšeniu majetku úpadcu, pri ktorom by bolo možné hovoriť čo i len o čiastočnom ukrátení ktoréhokoľvek veriteľa. Pohľadávky Y., na ktoré poukazovala právna zástupkyňa žalobcu, vznikli po vyplatení odstupného. V čase vyplatenia odstupného tieto pohľadávky neexistovali a nemožno na ne pri posudzovaní ukrátenia veriteľov prihliadať. Pokiaľ by aj tieto pohľadávky v čase vyplatenia odstupného existovali, tak úpadca stále disponoval dostatočným majetkom na uspokojenie týchto veriteľov, ako to vyplýva z písomného vyjadrenia žalovaného zo 07.11.2016. Pohľadávky, ktoré v danom čase boli v majetku úpadcu, neboli nevyhľaditeľné, väčšina z nich bola veriteľmi úpadcu uspokojená. Zároveň úpadca v čase vyplatenia odstupného vlastnil nehnuteľný majetok v hodnote takmer 1.000.000 €. Veriteľ VITSTAV, s.r.o. nepodal včas žalobu o určenie pravosti prihlásených pohľadávok a zaniklo mu postavenie účastníka konania. Výška pohľadávky tohto veriteľa v čase vyplatenia odstupného nebola totožná s výškou prihlásenej pohľadávky a z dôvodu zániku jeho postavenia účastníka konkurzného konania, na pohľadávku tohto veriteľa nemožno prihliadať. Pokiaľ ide o veriteľa TRILL s.r.o., právnym dôvodom jeho pohľadávky malo byť uznesenie valného zhromaždenia, o ktorom sa žalovaný preukázateľne dozvedel v roku 2013. Následne podal na Okresný súd Bratislava III žalobu o určenie neplatnosti tohto uznesenia, ktorej bolo vyhovené v konaní vedenom pod sp. zn. 22Cb/11/2013 právoplatným rozsudkom. Uvedená pohľadávka tak neexistuje a nemožno na

ňu prihladať. Uvedená pohľadávka ani nie je riadne prihlásená ako pohľadávka v konkurze, resp. po jej popretí nebola podaná určovacia žaloba.

16. V treťom písomnom vyjadrení žalovaného vo veci samej z 30.06.2017 žalovaný zotrval na doterajších vyjadreniach vo veci. Opakovane poukázal na zánik postavenia účastníka konkurzného konania spoločnosti VITSTAV, s.r.o., v dôsledku čoho na pohľadávky tohto veriteľa nie je možné v konaní prihladať. Ďalej poukázal na to, že spoločnosť VITSTAV, s.r.o. podala voči žalovanému a jeho manželke odporovaciu žalobu sčasti totožnú so žalobou v prejednávanej veci. Konanie je vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cbi/2/2015, kedy na pojednávaní 02.06.2017 bola žaloba spoločnosti VITSTAV, s.r.o. zamietnutá. V uvedenom konaní spoločnosť VITSTAV, s.r.o. nenamietla správnosť a pravdivosť skutkového tvrdenia žalovaných, že jej zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania. Opakovane poukázal na to, že pohľadávky veriteľov H. a Y., na ktoré poukazovala právna zástupkyňa žalobcu na predchádzajúcom pojednávaní, vznikli v rokoch 2012 a 2013, t.j. v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov neexistovali a nie je možné na ne prihladať. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu ohľadne nevyožiteľnosti pohľadávok patriacich do majetku úpadcu v roku 2011 a nepredajnosti huteľného majetku (zásob) patriacich do majetku úpadcu v roku 2011, ktoré tvrdenia žalobcu neboli zdôvodnené ani preukázané. Zotrval taktiež na vyjadrení, že spoločnosti TRILL s.r.o. nie je a nikdy nebola veriteľom úpadcu a voči úpadcovi nemá žiadne pohľadávky. Na ňou prihlásené pohľadávky nemožno prihladať, nakoľko ide o pohľadávku fiktívnu, uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti úpadcu z 11.03.2011, ktoré malo byť právnym dôvodom vzniku tejto pohľadávky, bolo určené za neplatné rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 12.06.2014 č.k. 22Cb/11/2013-228, zmluvy, na ktoré sa žalobca odvoláva, sú absolútne neplatné pre rozpor so zákonom, samotná správkyňa úpadcu v trestnom konaní uviedla, že pohľadávky spoločnosti TRILL s.r.o. považuje za fiktívne a neexistujúce a zmluva, na podklade ktorej mala pohľadávka vzniknúť, je podľa jej názoru absolútne neplatná a jej neplatnosť napadla určovacou žalobou na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 22Cb/85/2014. Pohľadávky údajného veriteľa TRILL s.r.o. boli správkyňou úpadcu popreté, spoločnosť TRILL s.r.o. nepodala návrh na určenie pravosti popretých pohľadávok a v dôsledku uvedeného jej zaniklo postavenie účastníka konania.

17. V prílohe písomného vyjadrenia žalovaný predložil znalecký posudok č. XX/XXXX znalkyne Q. vypracovaný v konaní 38Cbi/10/2014 (č.l. 296 a nasledujúce spisu), zápisnicu o pojednávaní z 02.06.2017 vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cbi/2/2015 (č.l. 320 spisu), žalobu o neplatnosť právnych úkonov z 02.05.2014 vo veci žalobcu X. ako správkyne úpadcu STAX s.r.o. proti žalovaným H. a TRILL s.r.o. (č.l. 325 a nasledujúce spisu).

18. V prílohe písomného podania z 12.09.2017 žalovaný predložil písomné vyhotovenie rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cbi/2/2015-187 z 2.júna 2017 (č.l. 380 a nasledujúce spisu).

19. Na pojednávaní konanom dňa 21.09.2017 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že odborné vyjadrenie v zmysle záverov predchádzajúceho pojednávania vo veci nepredložila, nakoľko podklady, ktoré má k dispozícii, neboli pre znalca postačujúce na jeho vypracovanie k dátumu účinnosti odporovaných právnych úkonov. Poukázala na konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 38Cbi/10/2014, v ktorom bolo rozhodnuté o zamietnutí žaloby spoločnosti VITSTAV, s.r.o. o určenie pohľadávky, čím jej zaniklo postavenie veriteľa v konkurze. Nakoľko výsledok tohto konania môže mať vplyv na posúdenie podmienky ukrátenia v prejednávanej veci, navrhla konanie prerušiť do jeho právoplatného skončenia.

20. Právny zástupca žalovaného s návrhom na prerušenie konania nesúhlasil. Uviedol, že ani prípadný úspech spoločnosti VITSTAV, s.r.o. v konaní 38Cbi/10/2014 nezmení fakt, že žalobca v konaní netvrdil ani nepreukázal, že namietanými právnymi úkonmi došlo k ukráteniu veriteľov. Opak pritom vyplýva z tvrdení a dôkazov predkladaných v priebehu konania žalovaným.

21. Podľa ustanovenia § 57 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom od 1.1.2012 (ďalej len ZKR),

(1) Právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnemu úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhoviel.

(2) Právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala.

(3) Odporovať podľa tohto zákona možno aj právnym úkonom, z ktorých nároky sú už vykonateľné alebo uspokojené.

(4) Odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

(5) Ak pred vyhlásením konkurzu prebiehalo reštrukturalizačné konanie, počas ktorého bol vyhlásený konkurz, pre určenie doby, v ktorej mal byť urobený právny úkon, ktorému možno odporovať podľa tohto zákona, je rozhodujúce začatie reštrukturalizačného konania.

22. Podľa ustanovenia § 58 ZKR,

(1) Právnym úkonom bez primeraného protiplnenia na účely tohto zákona je bezodplatný právny úkon dlžníka alebo odplatný právny úkon dlžníka, na ktorého základe dlžník poskytol alebo sa zaviazal poskytnúť plnenie, ktorého obvyklá cena je podstatne vyššia ako obvyklá cena plnenia, ktoré na jeho základe získal alebo má získať.

(2) Právnomu úkonu bez primeraného protiplnenia možno odporovať, ak spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úpadok dlžníka v čase urobenia právneho úkonu sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

(3) Odporovať možno len tým právnym úkonom bez primeraného protiplnenia, ktoré boli urobené počas jedného roka pred začatím konkurzného konania. Ak ide o právny úkon bez primeraného protiplnenia urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, možno odporovať tiež tým právnym úkonom, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania.

23. Podľa ustanovenia § 60 ZKR,

(1) Odporovať možno tiež každému právnomu úkonu, ktorým dlžník ukrátil svojich veriteľov (ďalej len "ukracujúci právny úkon"), ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy.

(2) Ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

(3) Odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania.

24. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 a ods. 5 ZKR,

(1) Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto s dlžníkom odporovateľný právny úkon dohodol, v prospech koho dlžník odporovateľný právny úkon jednostranne urobil alebo kto z odporovateľného právneho úkonu dlžníka priamo nadobudol prospech.

(5) Právo odporovať právnomu úkonu môže správca alebo veriteľ uplatniť priamo u povinnej osoby alebo žalobou na súde; rozhodnutie súdu o určení neúčinnosti právneho úkonu je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania. Nároky z neúčinného právneho úkonu môže v prospech podstaty uplatniť správca alebo veriteľ, ktorý odporoval právnomu úkonu.

25. Podľa Čl. 8 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

26. Písomnou žalobou doručenou súdu 03.12.2014 sa žalobca domáhal vyslovenia právnej neúčinnosti voči veriteľom úpadcu v konkurze vedenom na majetok úpadcu na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/35/2013 právnym úkonom Dodatku k pracovnej zmluve uzatvoreného dňa 10.12.2011 medzi úpadcom a žalovaným, Dohody o rozviazaní pracovného pomeru uzatvorenej 28.10.2011 medzi úpadcom a žalovaným v časti priznávajúcej žalovanému nárok na odstupné vo výške 32.500 € a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu sumu 32.500 €. Označeným právnym úkonom žalobca odporoval ako právnym úkonom bez primeraného protiplnenia v zmysle § 58 ZKR a ukracujúcim právnym úkonom v zmysle § 60 ZKR, a to ako právnym úkonom urobeným v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, kedy v čase uskutočnenia odporovaných právnym úkonom žalovaný bol konateľom úpadcu a zároveň spoločníkom úpadcu s kvalifikovanou účasťou, čo zakladá spriaznenosť osôb podľa § 9 ods. 1 písm. a) a b) ZKR.

27. Súd konštatuje, že žaloba v prejednávanej veci bola podaná aktívne legitimovaným subjektom, kedy aktívna legitimácia správcu úpadcu na uplatnenie odporovacieho práva vyplýva z ust. § 57 ods. 1 ZKR v spojení s ust. § 62 ods. 5 ZKR. Žalobca bol ustanovený do funkcie správcu úpadcu uznesením o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 1K/35/2013 zverejneným v Obchodnom vestníku č. X/XXXX s dňom vydania 13.01.2014. Pasívna legitimácia žalovaného, ktorý s úpadcom odporovateľné právne úkony dohodol, vyplýva z ust. § 62 ods. 1 ZKR.

28. Súd ďalej konštatuje, že pre uplatnenie práva odporovať dotknutým právnym úkonom bola zachovaná prekluzívna lehota jedného roka od vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu v zmysle ust. § 57 ods. 2 ZKR. Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/35/2013 zverejneným v Obchodnom vestníku č. X/XXXX s dňom vydania 13.01.2014. Za deň zverejnenia sa v súlade s ust. § 199 ods. 9 ZKR považuje 14.január 2014, kedy nastali účinky vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Lehota jedného roka podľa ust. § 57 ods. 2 ZKR začala plynúť 15.januára 2014 a posledný deň tejto lehoty bol 14.január 2015. Žaloba v prejednávanej veci bola podaná na súde 03.12.2014, t.j. v rámci plynutia lehoty podľa ust. § 57 ods. 2 ZKR.

29. Súd sa primárne zaoberal otázkou naplnenia všeobecných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze v zmysle ust. § 57 ZKR, vo vzťahu ku ktorým tak povinnosť tvrdenia ako aj dôkazná povinnosť zaťažovali žalobcu. Odporovateľnosť právnych úkonov v zmysle ust. § 57 ZKR vo všeobecnosti predpokladá existenciu právneho úkonu dlžníka, ktorým dôjde k ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa, čo znamená, že v dôsledku konkrétneho právneho úkonu dlžníka nebude môcť byť pohľadávka veriteľa pre nedostatok majetku uspokojená vôbec alebo len čiastočne. Zároveň musí ísť o pohľadávku, ktorá existovala v čase, keď bol právny úkon dlžníka urobený, resp. nadobudol účinnosť a ktorá bola veriteľom v konkurze na majetok úpadcu riadne prihlásená a zistená. Aj v prípade, ak právnym úkonom dlžníka dôjde k zmenšeniu majetku dlžníka, nemožno sa úspešne domáhať odporovateľnosti, pokiaľ majetok dlžníka, ktorý mu ostal, postačuje na uspokojenie pohľadávky, nakoľko týmto úkonom dlžníka nedochádza k ukráteniu uspokojenia pohľadávky iného veriteľa. Stav majetku dlžníka pre potreby posúdenia, či konkrétnym právnym úkonom došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávok jeho veriteľov, je pritom potrebné skúmať k momentu uskutočnenia (účinnosti) odporovaného právneho úkonu, nakoľko len v kontexte zistených majetkových pomerov dlžníka (úpadcu) k uvedenému momentu možno hovoriť o tom, že právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie (prihlásenej) pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Z ust. § 57 ZKR tak vyplýva, že správca je oprávnený podať odporovaciu žalobu za splnenia nasledovných podmienok, ktoré je zároveň povinný v konaní o uplatnenom odporovacom práve preukázať: V čase, keď dlžník urobil napadnutý právny úkon, resp. kedy tento právny úkon nadobudol účinnosť, ukrátil ktorúkoľvek v zmysle čo aj len jednu riadne prihlásenú pohľadávku veriteľa, ktorá existovala v čase, t.j. vznikla, nemusela však byť splatná, keď bol právny úkon dlžníka urobený, resp. nadobudol účinnosť. Zároveň platí, že pokiaľ si veritelia, ktorí mali pohľadávky v čase uskutočnenia, resp. nadobudnutia účinnosti odporovaného právneho úkonu, tieto pohľadávky v konkurze riadne neprihlásili, nemá správca aktívnu vecnú legitimáciu, nakoľko správca v konaní o odporovacej žalobe má len tú vecnú legitimáciu, ktorá na neho prechádza z veriteľa prihlásenej pohľadávky.

30. Všeobecné predpoklady odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze vyplývajú z ust. § 57 ZKR bez ohľadu na to, ktorá skutková podstata odporovacieho práva je zo strany správcu úpadcu uplatnená. Správca úpadcu v postavení žalobcu vo vzťahu k naplneniu všeobecných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze podľa ust. § 57 ZKR je vždy nositeľom tak povinnosti tvrdenia ako aj dôkaznej povinnosti. Základnou hmotno-právnou podmienkou odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze je v zmysle ust. § 57 ods. 1 ZKR preukázanie existencie právneho úkonu dlžníka týkajúceho sa majetku dlžníka a zároveň preukázanie ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého veriteľa dlžníka podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR. Na uvedenom závere nemení nič ani tá skutočnosť, pokiaľ správca odporuje právnemu úkonu urobenému v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, nakoľko v takomto prípade sa v zmysle ust. § 58 ods. 2, resp. § 59 ods. 3 ZKR predpokladá úpadok dlžníka v čase urobenia právneho úkonu, pokiaľ sa nepreukáže opak; v žiadnom z uvedených prípadov sa však nepredpokladá ukrátenie ako základný predpoklad odporovateľnosti podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR, ktoré je v každom prípade povinný tvrdiť a v konaní preukazovať žalobca.

31. V konaní nebola medzi žalobcom a žalovaným sporná existencia platných právnych úkonov týkajúcich sa majetku dlžníka, vo vzťahu ku ktorým žalobca uplatnil právo odporovať týmto právnym úkonom, a to Dodatku k pracovnej zmluve uzatvorenému dňa 10.12.2011 medzi úpadcom ako

zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom a Dohody o rozviazaní pracovného pomeru uzatvorenej dňa 28.10.2011 medzi úpadcom ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom, ktorých existencia zároveň vyplýva z listinných dôkazných prostriedkov predložených v konaní žalobcom, kedy odporovaný dodatok v pracovnej zmluve v písomnej podobe je súčasťou spisového materiálu na č.l. 14 spisu a dohoda o rozviazaní pracovného pomeru z 28.10.2011 je súčasťou spisového materiálu na č.l. 17 spisu. V konaní medzi žalobcom a žalovaným rovnako nebolo sporné, že na základe označených právnych úkonov dňa 29.10.2011 v rámci poskytnutého plnenia vo výške 33.100 € bolo žalovanému vyplatené odstupné vo výške 32.500 € v zmysle dodatku k pracovnej zmluve z 10.02.2011.

32. Žalobca v konaní preukázal existenciu pohľadávky veriteľa H. (výňatok z konečného zoznamu pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu č. pohľadávky 14/4 č.l. 23 spisu), ktorá existovala ku dňu účinnosti odporovaných právnych úkonov a ktorá bola prihlásená v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 1K/35/2013 a zistená v konkurze v celom rozsahu.

33. Pokiaľ na pojednávaní konanom dňa 23.05.2017 žalobca poukazoval aj na pohľadávku veriteľa Y. (výňatok z konečného zoznamu pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu č. pohľadávky 10/1 č.l. 269 spisu) a pohľadávku veriteľa H. prihlásenú súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok por. č. 1 (č.l. 275 spisu), tak súd poukazuje na to, že ide o pohľadávky, ktoré vznikli na základe zmlúv o pôžičke uzatvorených vo februári 2012, decembri 2012 a apríli 2013, t.j. nejde o pohľadávky, ktoré existovali v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaných právnych úkonov. Súd sa preto stotožňuje s argumentáciou žalovaného, že na uvedené pohľadávky nemožno pri posudzovaní ukrátenia uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľov dlžníka podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR prihladať.

34. Pokiaľ žalobca na pojednávaní dňa 23.05.2017 poukazoval aj na pohľadávku obchodnej spoločnosti TRILL s.r.o., tak v súlade s argumentáciou žalovaného súd konštatuje, že v konaní nebolo preukázané, že by spoločnosť TRILL s.r.o. bola veriteľom pohľadávky voči úpadcovi existujúcej v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaných právnych úkonov, ktorá by bola prihlásená v konkurze na majetok úpadcu a správcom úpadcu zistená. Z uvedeného dôvodu rovnako na túto pohľadávku nie je možné pri posudzovaní ukrátenia uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľov dlžníka podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR prihladať.

35. Posledným veriteľom, na ktorého poukazoval žalobca v súvislosti s preukázaním všeobecných predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov podľa § 57 ods. 4 ZKR, bola spoločnosť VITSTAV, s.r.o. Súdu je známe z jeho vlastnej rozhodovacej činnosti, na ktorú skutočnosť poukazoval v rámci vyjadrení vo veci aj žalovaný, že spoločnosť VITSTAV, s.r.o. si v konkurze na majetok úpadcu prihlásila pohľadávku, ktorá bola žalobcom v celom rozsahu popretá a je predmetom incidenčného konania vo veci vedenej pod sp. zn. 38Cbi/10/2014, kde bolo konštatované súdom prvej inštancie neprávoplatným rozhodnutím oneskorené podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky týmto veriteľom, v dôsledku čoho mu zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania. Súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania v prejednávanej veci do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 38Cbi/10/2014, nakoľko tento návrh nepovažoval za dôvodný. Pokiaľ žalobca uvádzal, že výsledok konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 38Cbi/10/2014 môže mať vplyv na posúdenie podmienky ukrátenia v prejednávanej veci, tak súd uvádza, že pokiaľ by aj došlo súdom vyššej inštancie k odlišnému skutkovému a právnomu posúdeniu predbežnej otázky, ktorou bola včasnosť podania incidenčnej žaloby spoločnosťou VITSTAV, s.r.o. v konaní 38Cbi/10/2014 a k určeniu pohľadávky tohto veriteľa, tak uvedené by znamenalo, že žalobca by v prejednávanej veci preukázal existenciu ďalšieho veriteľa úpadcu ku dňu uskutočnenia odporovaných právnych úkonov, nie však ukrátenie uspokojenia tejto pohľadávky odporovanými právnymi úkonmi, a to vzhľadom na argumentáciu uvedenú nižšie. Ani prípadná preukázaná existencia dvoch veriteľov úpadcu v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov nepreukazuje ukrátenie podľa § 57 ods. 4 ZKR, bez preukázania dopadu odporovaných právnych úkonov do majetkovej sféry úpadcu (v čase ich uskutočnenia) a ich vplyvu na možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu existujúcich v čase ich uskutočnenia (ktoré boli zároveň prihlásené a zistené v konkurze).

36. Súd ďalej konštatuje, že žalobca si v prejednávanej veci náležite nespĺnil povinnosť tvrdenia a ani nadväzujúcu dôkaznú povinnosť vo vzťahu k naplneniu všeobecnej podmienky odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze, a to ukráteniu uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého veriteľa dlžníka podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR. V rámci rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k uplatnenému nároku

tvrdenia žalobcu nesmerovali k preukázaniu tej skutočnosti, že v dôsledku uskutočnenia odporovaných právnych úkonov došlo k takému zmenšeniu majetku úpadcu, že pohľadávky veriteľov, ktoré existovali v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov a ktoré boli zároveň prihlásené v konkurze na majetok úpadcu, nemohli byť z majetku úpadcu v uvedenom čase uspokojené. V rámci skutkových tvrdení v žalobe odôvodňujúcich naplnenie podmienky ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR, žalobca poukazoval na to, že v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov mal úpadca viacerých veriteľov, ktorých pohľadávky boli prihlásené v konkurze na majetok úpadcu a zistené, pričom nie je predpoklad, vzhľadom na hodnotu majetku spísaného v konkurznej podstate, že budú uspokojené. Žalobca poukazoval na výšku prihlásených a zistených pohľadávok k 27.11.2014 852.873,67 €, hodnotu spísaného majetku v oddelenej podstate 116.000 € a hodnotu nesporného majetku vo všeobecnej podstate 83.002 €. Predpoklad ukrátenia v zmysle ust. § 57 ods. 4 ZKR tak žalobca vnímal v tej rovine, že prihlásené a zistené pohľadávky konkurzných veriteľov nebudú, vzhľadom na hodnotu spísaného nesporného majetku uspokojené v celom rozsahu, resp. že spísaný majetok nebude postačovať na uspokojenie pohľadávok prihlásených veriteľov. Pokiaľ by nedošlo k zmenšeniu majetku úpadcu odporovanými právnymi úkonmi o 32.500 €, aktíva úpadcu by boli vyššie o túto sumu a táto by mohla byť použitá na uspokojenie pohľadávok veriteľov. Otázkou ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR však nemožno posudzovať vo väzbe výlučne na rozsah uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľov v konkurze z majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu, ale je potrebné ju posudzovať vo väzbe na konkrétne majetkové pomery úpadcu v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaných právnych úkonov. Zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov nevyplývajú skutočnosti ozrejmujuce stav majetku úpadcu v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov a následne po uskutočnení (účinnosti) odporovaných právnych úkonov, a to z hľadiska ich dopadu na majetkové pomery úpadcu v čase ich uskutočnenia a na možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu, ktoré existovali v čase uskutočnenia týchto právnych úkonov a ktoré zároveň boli prihlásené v konkurze na majetok úpadcu. Je pritom súčasťou povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti žalobcu v konaní o odporovacej žalobe tvrdiť a preukázať, že práve v dôsledku odporovaných právnych úkonov sa majetok dlžníka k momentu ich účinnosti zmenšil takým spôsobom, že už nepostačoval na úplné uspokojenie v danom čase existujúcich pohľadávok veriteľov, ktorí si zároveň svoje pohľadávky následne prihlásili v konkurze na majetok úpadcu a tieto boli zistené. Predpokladom odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle ust. § 57 ods. 4 ZKR, je existencia pohľadávok veriteľov a ich ukrátenie odporovanými právnymi úkonmi k momentu ich účinnosti. Následné prihlásenie týchto pohľadávok a ich zistenie v konkurze na majetok úpadcu je predpokladom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie odporovacej žaloby, kedy správca v konaní o odporovacej žalobe má len tú vecnú legitímáciu, ktorá na neho prechádza z veriteľa prihlásenej pohľadávky. Otázkou ukrátenia prihlásených pohľadávok však nemožno stotožňovať s mierou ich uspokojenia v konkurze na majetok úpadcu. Ukrátenie podľa § 57 ods. 4 ZKR nemožno ustáliť výlučne na základe porovnania hodnoty majetku podliehajúceho konkurzu a výšky prihlásených, resp. zistených pohľadávok veriteľov v konkurze.

37. Žalobca v priebehu konania, po uskutočnení pojednávania dňa 23.05.2017 mal záujem vo vzťahu k preukázaniu ukrátenia v zmysle § 57 ods. 4 ZKR predložiť odborné vyjadrenie znalca k ekonomickej situácii úpadcu k dátumu odporovaných právnych úkonov. Takéto odborné vyjadrenie nakoniec žalobca v konaní nepredložil a jeho právna zástupkyňa na nasledujúcom pojednávaní konanom dňa 21.09.2017 uviedla, že podklady, ktoré má žalobca k dispozícii, neboli pre znalca postačujúce na jeho vypracovanie k dátumu účinnosti odporovaných právnych úkonov. Nakoľko tak samotný žalobca, ktorý disponuje účtovníctvom úpadcu ani po konzultácii so znalcom nebol schopný uviesť relevantné skutkové okolnosti a preukázať splnenie predpokladu ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR, súd nepovažoval za potrebné, aby k tejto otázke boli v konaní vykonávané ďalšie dôkazy na základe návrhu žalovaného, kedy povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno k tejto otázke znášal primárne žalobca, ktorý objektívne nebol schopný ich splniť. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno k otázke ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky veriteľa dlžníka podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR primárne v konaní o odporovacej žalobe zaťažuje žalobcu, ktorý v prejednávanej veci nielenže neunesol dôkazné bremeno, ale ani náležite nespĺnil povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR, ktoré sa v žiadnom prípade uplatnenia odporovacieho práva neprezumuje, ale musí byť žalobcom tvrdené a preukázané.

38. Zároveň žalovaný skutkovými tvrdeniami prednesenými v priebehu konania, a to najmä v obsahu písomného vyjadrenia vo veci zo 07.11.2016 v spojení s predloženými listinnými dôkaznými prostriedkami relevantným spôsobom splnenie podmienky ukrátenia uspokojenia prihlásenej

pohľadávky veriteľa dlžníka podľa § 57 ods. 4 ZKR odporovanými právnymi úkonmi uskutočnenými vo februári a októbri 2011 vyvrátil. Zo strany žalobcu pritom neboli v priebehu konania relevantným spôsobom spochybnené a vyvrátené tvrdenia žalovaného ohľadne stavu majetku a záväzkov úpadcu tak, ako tieto boli špecifikované žalovaným v písomnom vyjadrení zo 07.11.2016 s poukazom na účtovnú závierku úpadcu k 31.12.2010, účtovnú závierku úpadcu k 31.12.2011 a stav skladových zásob a stav pohľadávok k 10.02.2011 a k 29.10.2011. Predovšetkým však súd poukazuje na závery znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalkyňou IK. z ktorého vyplýva predovšetkým v rámci odpovede na otázku č. 3 „V akej hospodárskej situácii sa nachádzala spoločnosť STAX s.r.o. v roku 2011 a či disponovala spoločnosť dostatkom finančných prostriedkov na vyplatenie podielov na zisku spoločníkom za roky 2006 až 2010?“ V roku 2011 bol majetok úpadcu sústredený hlavne v obežnom majetku, a to v zásobách a krátkodobých pohľadávkach. Dlhodobý majetok tvorili pozemky, stavby, samostatné hnutelné veci a obstarávaný dlhodobý hmotný majetok. Celkový majetok bol ku koncu účtovného obdobia roku 2011 v účtovnej hodnote 1.991.897 €. Zo štruktúry majetku a záväzkov evidovaných v účtovníctve spoločnosti STAX s.r.o. je zrejmé, že spoločnosť by v roku 2011 nemala dostatok disponibilných finančných prostriedkov na platenie svojich krátkodobých záväzkov, nemala by teda dostatok finančných prostriedkov ani na vyplatenie podielov na zisku svojim spoločníkom v celkovej sume 741.572 €. Na vyplatenie podielov na zisku by však spoločnosť mohla získať finančné prostriedky z inkasa pohľadávok a zo speňaženia majetku (zásoby, dlhodobý majetok). Z predloženého znaleckého posudku v spojení aj so súvahou úpadcu k 31.12.2011, z ktorej vyplýva netto hodnota majetku úpadcu po realizácii odporovaných právnych úkonov 1.991.897 €, je zrejmé, že k 31.12.2011, po uskutočnení odporovaných právnych úkonov, úpadca disponoval majetkom v hodnote prevyšujúcej hodnotu žalobcom preukázaných pohľadávok veriteľov existujúcich v čase odporovaných právnych úkonov, resp. aj hodnotu prihlásených a zistených pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu k 27.11.2014 v sume 852.873,67 €, resp. celkovú sumu prihlásených pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu k 27.11.2014 v sume 1.883.972,11 €. V konaní tak nebolo žalobcom preukázané, resp. žalovaným bolo relevantne vyvrátené, že by majetok úpadcu, ktorý mu ostal po uskutočnení odporovaných právnych úkonov, nepostačoval na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov, ktoré existovali v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov.

39. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a to vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena žalobcu vo vzťahu k naplneniu všeobecného predpokladu odporovateľnosti právnych úkonov v konkurze podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR. Z uvedeného dôvodu súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa otázkou naplnenia ďalších predpokladov odporovateľnosti dotknutých právnych úkonov v zmysle uplatneného odporovacieho práva podľa ustanovení § 58 a § 60 ZKR. Rovnako za nadbytočné považoval vykonávanie dôkazov na návrh žalovaného obsiahnutý v čl. IX. pod bodom 1 až 6 písomného vyjadrenia žalovaného zo 07.11.2016 na pripojenie spisu Okresného súdu Žilina 38Cbi/10/2014 a vyžiadanie kópie obžaloby XKVXXX/XX na H. a uvedené dôkazné návrhy žalovaného zamietol.

40. Vo výroku o nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti výroku rozsudku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov

s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).